

Til § 5.

Findes der i en ejendom saneringsmodne lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 77, stk. 6 i lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje, som denne bestemmelse er foreslået ændret i det af indenrigs- og boligministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring i lov om leje, fritages ejendommen for så stor en del af tillægsafgiften, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder.

Til § 6.

Sker der udstykning fra en ejendom, således at en del af ejendommens bygninger medfølger ved udstykningen, skal der foretages en fordeling af den på den tidligere samlede ejendom hvilende tillægsafgift. Det foreslås af praktiske grunde, at denne fordeling af afgiften sker på grundlag af en af vurderingsrådet foretagen fordeling af forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes sidste ansættelse forud for udstykningsvurderingen.

Til §§ 7 og 8.

Bestemmelserne tager sigte på at fritage visse ejendomme, der på grund af særlig anvendelse ikke indgår i det almindelige ejendomsmarked, for tillægsafgift.

Til §§ 10—13.

Bestemmelserne svarer til de hidtil gældende regler for påligning og opkrævning m. v. af ejendomsskatter til staten.

Til § 14.

Bestemmelsen, der svarer til § 18 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, har til hensigt at reservere den nationalbanken ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 og Københavns frihavnsaktieselskab ved lov nr. 44 af 31. marts 1891 tillagte skattefrihed.

Til afsnit II.

Til §§ 16 og 17.

Tillægsgrundskylden til staten beregnes og opkræves efter de almindelige regler for grundskyld til staten.

Til afsnit III.

Til § 18.

Tillægsafgiften og tillægsgrundskylden kan overvælttes på lejerne gennem en lejeforhøjelse. Lejeforhøjelsen kan dog tidligst ske med virkning fra 1. april 1955 at regne.